

Hahota és Lenin

2011 augusztus 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Levetett nyakkend?, félrehányt zakó, kigombolt kockás ing és némi harsány káromkodásféle. Ilyen a szocialista pártelnök, ha éppen munkásjogokat akar védeni. Ilyen, ha el akarja játszani, hogy fontos a melós.Ilyen, ha lakótelepi szavazóra vadászik.Ilyen, amikor baloldalit virít. Ilyen, ha ellenzékben van.

Mesterházy Attila uszkve egy hete hirdette meg: be a szakszervezetekbe!

Ilyen, amikor egy szocialista pártelnökre a családi nyaralóban heverészve a hétvégén ráesik egy poros Lenin-kötet. S akkor a szocialista pártelnök beleolvas, és meglep?dik, mert hát koránál fogva erre már nem oktatták anno. A szocialista pártelnöknek tetszenek a jelszavak, tetszik a határozottság, viszont nem tetszik, hogy kevés a párbeszéd és a fénykép, ezért hagyja a francba az egészet. Inkább a családi archívumból szintén lepottyant ’87-es Hahota lapozgatásába kezd. Kép is van, a bet?szám sem zavaró, a nyelvezet pedig egyenesen igéz?. Érti, na.

A szocialista pártelnök aztán felkel, meguzsonnázik, talán egy laza citromos alkoholmentes sört is megkockáztat, merthogy estig még meló van, blogján kell közölni a néppel, hogy mi a tuti.

S a friss Lenin–Hahota-gondolategyvelegb?l kikristályosodik a fent leírt mondat: be a szakszervezetekbe! Amit aztán a szocialista pártelnök továbbvisz, írván: „Szinte mindegy, melyik szakszervezetbe lépnek be a munkavállalók, ugyanis még a leggyengébb vagy a legrosszabbul vezetett szakszervezet is jobb, mint védtelenül, egyedül, kiszolgáltatottan állni, (…) kitéve a piaci viharoknak, a munkáltatók önkényének.” Utóbbi szószerkezet

kimondottan tetszik neki. „Olyan jó balos” – sóhajt fel elégedetten, s biztatón megpaskolja a bordó Lenin-kötetet. A por felszáll, s talán ett?l megihlet?dve a szocialista pártelnök folytatja: „A szakszervezeteknek 150 éve az a céljuk, hogy tagjaik több bért és jobb munkakörülményeket kapjanak. A munkáltatóknak ezzel szemben, amióta világ a világ, a profit lebeg a szemük el?tt.” A szocialista pártelnök ezt bepötyögve már szinte marxista gondolkodónak gondolja magát, aztán maga is megijedve a gondolattól, félrelöki a kötetet… Inkább folytatja a Hahotából.

Nem csak blogban, immár közszereplésben is. Persze az a logika még faviccnek is pocsék, hogy a devizahitelesek tragédiájáért tulajdonképpen Orbánék a felel?sök, mivel a Bajnai-kormány utolsó hónapjaiban 180-185 forint volt a svájci frank, a héten pedig a 274 forintos szintet is elérte. Okos nyilatkozatban persze egy szó sem esik arról, hogy melyik kormány rángatta bele a pannon puma lendületével a lakosságot a frankkölcsönökbe, melyik kormány pénzügyi felügyelete ült málén, s hallgatott a várható kockázatokról. Hiszen honnan is tudná ezt a szocialista pártelnök, aki abban a bizonyos kormányban mindössze államtitkár volt, s nyilván pont azon a kormányülésen határozták el a gonoszságot, ahonnan ? éppen ifjúszocialista vállalkozási ügyeket intézve maradt távol…

Hahota-szint? közgazdasági zseni persze a szocialista pártban az elnökön kívül is akad. A jó Szanyi Tibor például. Az MSZP elnökségének mostanában vörös ingben mutatkozó – ? már eddig jutott a baloldaliságban, s tény, káromkodni is jobban tud Mesterházynál – tagja a minap éppen a Mol-részvények visszavételét vetette az Orbán-kormány szemére. Egyik f? vádpontja az volt, hogy a vásárlás óta a t?zsdén 150 milliárd forinttal ér kevesebbet az olajcég állami pakettje. Ami igaz. Ám kíváncsian várjuk, hogyha a t?zsde szeszélye pár héten belül fordul, akkor Szanyi Tibor a kormányzat dics?ítésébe kezd.

Persze valahol sokatmondó, hogy Szanyi vitatja a Mol-pakett visszaszerzését, azt, hogy a kormány a stratégiai energiacég ellen?rzésére törekszik. Talán f?nökével ellentétben ?t elkerülik az aláhulló Lenin-kötetetek, de valószín?bb, ? anélkül is tisztában van vele, hogy ? is, pártja is jó húsz éve kit választott a melós és az „önkényes” munkáltató közül, akinek szeme el?tt, „amióta világ a világ, a profit lebeg”.

Mesterházy, Szanyi, melós, baloldaliság.

Hahota.
Máté T. Gyula, magyarhirlap.hu

Ajánló